

שבעת הימים

המלך פגור

(ביוני עודנו דנים בתקציב. ענין האחיות מהרוצץ בין שרים. על הוצאות הבניה כבר התחילו לריב. ומתי יגמרו — אצלנו אין גומרים.)

אחורי אוטובוס אם תכלול תוך הד"ח. או רגעי צפייה לפקיד שאיננו. במרוצה של ימים ארזים תהפך איש חשבון כמו אינשטיין. [זקן גם ממנו.]

כי מולך בצמנו. אוהז שרביטו וראשו צטור. הוד מלכותו — המלך פגור.

הוא מתחיל באדם שחפה למסע. ונלקח ככר משם למושב ישישים: הוא גומר במכתב האקספרס שנסע מצפו לחיפה כשלושה חדשים.

תמצאו עקבותיו בחרים. מודנבים. הפניות מאיפה לאישים. והוא גם מאזין לשיחות בין קוים. קשעונה מרפונה. שק לי שם.

כי המלך פגור הוא אדיר ואים. הוא שליט נצרך. גבורנו היום.

אך יבוא עוד הזמן והיום עוד יכון. לא יצילו בו צנע וסגר. כי זה צו עלאי. זה הוא חק השויון: המפגך בסופו הופך פגור.

ועל כן הסיסמה היא: מהר! פי אויה לנו אם נפגור.

ישעיהו לוט.

100 שעות התנהל המו"מ על קביעת מחיר הגליון של "טיימס-הויקלי". אנשי סוכנות ההפצה דורשים לקבוע מחיר הגליון המתקבל בדרך האיר — 50 פרוטות ואילו אנשי הפיקוח קבעו רק 45 פרוטות. כשה מתקבלים לארץ — לדברי סוכנות "פלס" — 40 טופס לש"כ. הוא אמר שהמפקחים רוצים להסוך לצבור 160 פעם 5 פרוטות לחודש, כלומר 800 פרוטות לחודש. כיוון שה פקידים עסקו בעסק זה כ-100 שעות, הרי קבעו את שכר עבודת עצמם ל-8 פרוטות כל שעת-עבודה.

הענין טרם נגמר. "סכסוך" בעינו עומד וסוכנות "פלס" עומדת לפנות בענין 5 הפרוטות לבית-הדין העליון, ואין באפשרותנו לחשב כבר כעת לכמה עוד ירד שכר שעת-עבודה של הפקידים.

קציני משטרה מתפטרים

לאחר התפטרותו של מר רם ירון, מי שהיה ראש אגף החקירות של משה המשטרה. שעבר לשרות הדיפלומטי, עזב השבוע את שורות המשטרה קצין גבוה אחר, ואף הוא מטובי השוטרים

"הרמה" רוחה חולים האחיות גויסו

המכונניות של מר קפלן ראינו ביומן את נשיא פינלנד סוסע ברגל לבנין הפארלאמנט. ראינו את נשיא דנמרק נוהג בעצמו במכוננית ישנה. גם נשיא תורכיה מסר את סירתו ויותר על מכונניותיו. מדוע? יש להניח שממשלת פינלנד עוד יכולה להרשות לעצמה לקנות מכוננית, וכי גם לדנמרק המסכנה נשאר רוב דביונים עד כדי ההחליף את המודל הישן של נשיאה במודל חדש יותר. אלא ששני הנשיאים הבינו, כנראה, שמוטב להם לנהוג צנע לעיני הציבור המשלם מסים (כשם שהבין, בשעתו, מר צ'רצ'יל שמוטב לו להתהלך בחליפה בלה ומטולאה כל עוד אין חליפות חדשות לשאר הבריטים).

במה דברים אמורים? מר קפלן קם בכנסת וניסה להוכיח שמשרדי הממשלה זקוקים באמת למכונניות המהודרות שלהם. יתכן שהוא צודק, אלא שהצדק או אי-הצדק בדבריו אינו חשוב — הוא לא הבין בכלל מה הויכוח.

המכונניות המהודרות של ראשי השלטון מרגיזות את העם. יתכן שהן ררושות, יתכן שהן חסכוניות — אבל הן מרגיזות. הן מסמלות בעיני הציבור את התנשאות ראשי השלטון מעל לעם הפשוט — בקיצור, את הביורוקרטיה.

לוא היה לממשלה סוכן-פרסומת (שמא כדאי להזמין אחד מאמריקה?) היה מייפץ: (א) שמר בן-גוריון יקנה לעצמו פרוד קטן ומשומש, יוריד ממנו כל שריד של צבע, וינהג בו בעצמו; (ב) שמר שפרינצק יבקר בתחרויות כדורגל (ולא ישב שם על במת-הכבוד); (ג) שגב' מאירסון תיסע פעם מירושלים לתל-אביב באוטובוס של "אגד"; (ד) שהרמטכ"ל יתפנה בשבת בבוקר ויתחזק בים בין אלפי היילי המילואים שלו. אין כוונתי להתבדת. צעדים רבים של הממשלה מוכיחים שאבד לה החוש להבנת רוחו של האדם הפשוט. לא רק תוכן הפקודות קובע, קובעת גם צורתן. קצת "ירידה להמון", מעט מגע אישי בלתי-רשמי עם האדם ברחוב, לא יזיקו לשרים ולפקידים האחראיים. שלטון יכול לנסוע במכונניות-פאר. הנהגה חייבת לפסוע ברגל.

אנחנו מתירדים

ביום ה' שעבר נטענו עצים כדי להתיד עם ברית המועצות. ביום ב' הבא נרקוד ב"פילץ" כדי להתיד עם אמריקה.

תכנית השבוע של אורה ישראלי נאי מן: יום א' — אסיפת יחידות ישראל-צרפת; יום ב' — סעודת התידדות ישראל-גואטמאלה; יום ג' — ריקוד התידדות ישראל-אמריקה; יום ד' — תהלוכת התידדות ישראל-רוסיה; יום ה' — סרט התידדות ישראל-בריטניה; יום ו' — כינוס התידדות ישראל-פולין. יום השבת עודו פנוי, בינתיים, לא יתו אורח מסכן למען ינוח ויתידד עם עצמו. אומרים שלצורך זה עומדת לקום אגודה מיוחדת.

התקדמות של דור

המהנדס ב. ישראל, שמאמרי ב"הארץ" עוררו בשעתם תשומת-לב רחבה, הסיק את המסקנה הבאה מן העובדה שהישוב ה"ישן" חי במידה רבה על חשבון הדולארים של יהודי אמריקה: —

פעם אמרו: הציוני הוא יהודי הרוצה לשכנע יהודי שני לתרום כסף כדי שיהודי שלישי יעלה לארץ-ישראל. עתה יש לאמר: הציוני הוא יהודי ישראלי המשכנע יהודי אמריקאי לתרום דולארים כדי שיהודי פולני או עיראקי יעלה לארץ-ישראל... והמציא בינתיים את הדולארים לצרכיו שלו.

פרורים

5 כלבי שמירה הובאו בימים אלה לשם שמירה על הקריה. לכלבים נלחמים 5 שוטרים.

אחרי שהכריזו הכרזה מוחצת על הצורך בחסכון בדביונים, טס מר דוד הורוביץ, מנהל האוצר, לבריטניה במסע של... אייר-פראנס.

מי שהמציא את הפצצה האטומית יהיה חוק יותר מזה הגונב אותה! — חותמת צבאית זו מסר חברה-הכנסת אליעזר ליבנשטיין באגודה לקשרי ידידות עם ארצות-הברית.

"בן-גוריון העמיד אותך על הרגל לים!" — אמר חנא המפורסם (רוח הפאנים של הכנסת) לבן-טוב, קודם היית שר ונסעת במכוננית. עכשיו, משאינך שר, אתה הולך רגלי.

* מתוך מאמרו של איפכא מס' תברא: "אם בשוייץ העשירה, יש, אולי, רצת אחד לכל עשרת אלפים תושבים, כי או — לפי ההגיון בלבד — אצלנו צריך היה להיות האחוז גדול פי אלף". מסתבר שלדעת "מערב" חייב היה כל אדם עשירי בישוב להיות קרובן לרצח.

* כותרת ב"ידיעות אחרונות", יום ב': "הקומוניסטים 25 ק"מ מבירת הרדום". כותרת ב"מ עריב": "הקומוניסטים 20 ק"מ מ'בירת הדרום". מכיון שמעריב יוצא ש"ע תיים אחרי "ידיעות אחרונות", מסתבר שההתקדמות — 2,5 ק"מ לשעה.

עם הפשוט כיצד?

על מעטפת מכ"ב מר מאיר גרוסמן ורעיות, לסוכנות ה"יהודית" ירושלים, היה כתוב: "להיות עם הפשוט בארצנו, בלי צנווריה".

היות והמכתב נשלח על ידי חברה מסחרית ידועה אין להניח כי הם רשמו זאת. לעת עתה לא הוברר מקורו של משפט "מסתורני" זה...

במדינה — יוסף ברנר, ראש מחלקת החקירות של מחוז ירושלים, אמנם, באורח רשמי הושאל ברנר למשטרה הצבאית, אך יש להניח כי אלו התעקש הקצין ברנר לא היתה מצליחה המשטרה הצבאית "לגזול" אותו מהמשטרה. נשאלת עתה השאלה משום מה עוזבים טובי השוטרים את שורות המשטרה?

סיסת בכורה וקנס בתולין

בחגיגות רבה נחנך קו התעופה הישר של "אל-על" מלוד לניו-יורק. לפני-כן נחתם בחגיגות גדולה הסכם התעופה בין ישראל לארה"ב. בהתלהבות גדולה נתקבל האוירון הישראלי הראשון שהגיע לניו-יורק. באותה התלהבות, גם כיסודיות ראויה לציון, בדקו פקידים שדה-התעופה האמריקאי את ניירותיו של האוירון הישראלי ובדיקנות אמריקאית קבעו כי הניירות של סיסת-הבכורה לא היו בסדר, וגם לא התעודות של 4 מתוך 51 נוסעיה, והטילו על האוירון שביצע את סיסת-הבכורה קנס בתוך לין בסך 1.300 דולאר.

לאמליז אין מה למכור הרבנים התערבו